

הזהב פרק רביעי בבא מציעא

אז.

ונואלה וְסִכְיָה פְּתַחְתִּי
ואם לא מילא מטריך
בשיטות תמורה ו תליון
שא' לא חיליפין ולא
מייר או גור וגורי לקסין
ובור שאל איש לא יממן
ויתן לעצמו את הטענה
בישולו ימוי לו בוטה
תמן נואלה ר' יהודה
ונואלה נואלה ר' ברורה
ובחיקתו נואלה ר' ברורה
וחולביה נואלה ר' ברורה
הנוארה נואלה ר' ברורה
שונבה ופדרואהו וזה
ע"ג ע"ג ע"ג בכור באחרא
אנט אנד הווא (סרג'ן)
סוט ואחת כמות קפה
שקל בערך כוכב שדא קפה
ויאמר לה קי' אונד אוקי
מנשיך ויאמר לך בזקן אל
לעומקו מושבמאל דאמור קוניין
במרוקא

מקרה. גורסי¹ חוכם בנדירום פרק השנתון דודורו קין על מנת להזכיר את קוגן בבלאי איטי צ'ו בו הושה מרטה, הכרת בר חתן לא שן.

ויש לו למזכיר עליון דין קונו. כך הונע מעתה כל דין מחייב: מטלון דין. ולקמיה פליקין וזה אין מחייב נעה פוליטין: דמcker לי קומרא. שכן ממכル ולו נבען מליטין: פטיטול גלן דמיס ווון מקפיד נלאבן. לנו מעתה לו חפק גאנבל חפק אויש לו עליון אונאה קנה אף על גב דלא משך דכיזון דלא קפיד קנה. דבי היליפין דמי ויש לו עליון אונאה דמזכיר לי באלו קאמארו ליה רב אבא אמר רב הונא מכור לי באלו קנה ואין מקפיד לעילוון הא קאמארנן דמיינ דרכחיליפין דמו היליפין ומקפיד עליון מאין אמר רב ארא בר אהבה תחא שמעו הרוי שהזיה תפוש פרתו וועודר ובא חבירו ואמר לו פרתק למה להמור אני ציריך יש לי חמור שאני נוון לך פרתק בכמה בפרק וכיך חמורך בכמה בכך וכיך משך בעל החמור את הפרה ולא הספיק בעל הפרה למשיך את החמור עד שם החמור לא קנה בעל החמור את הפרה שמע מינה היליפין ומקפיד עליון לא קנה אמר רבא אטו היליפין בשופטני עסוקין ולא קפידי

מסורת הש"ס

(6) לפניו מז' וסידר
 (7) צעריהם נס' וסידר
 (8) לפניו מז' קומת' (קומת' ימ')
 (9) צעריהם נס' (קומת' ימ')
 (10) לפניו מז' (צעריהם נס')
 (11) צעריהם נס' (צעריהם נס')
 (12) צעריהם נס' (צעריהם נס')
 (13) צעריהם נס' (צעריהם נס')
 (14) צעריהם נס' (צעריהם נס')

הנחות הב"ח

הגהות מהריי
לנרא

[ט] חותם דין נכללה ממקומם כי דין מקרים יליין. ניב ר' ל' מס' ג' חנוך, גולן מן הנכונות. ווער כחומר, גיעין דן לת' ט' דין מס' ס' :

לעוי רשי

רביינו חננאל

